

De moeder van de zonen van Zebedeüs

preek van Frans Breukelman naar aanleiding van Mattheüs 20:17-34 op 28 oktober 1973

transcriptie door Gerard van Zanden, maart 2016

Ja, over de moeder van de zonen van Zebedeüs zal het gaan vanmorgen. Deze moeder van de zonen. In het Nieuwe Testament komt deze vrouw, deze moeder van de zonen van Zebedeüs, alleen in het verhaal van Mattheüs voor. En dan bij hem tweemaal. U hebt beide plaatsen in de Schriftlezing gehoord. In hoofdstuk 20:20 vertelt Mattheüs: 'Toen kwam tot Hem de moeder van de zonen van Zebedeüs met haar zonen, Hem aanbiddende en begerende (vragende) iets van Hem.' De moeder van de zonen van Zebedeüs. Als u dan kijkt wat Markus op de overeenkomstige plaats van zijn evangelie heeft, dan zegt Markus daar: 'En Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, gingen naar Hem toe om iets te vragen...' Dus u hoort het: bij Markus zijn het die jongens zelf. Bij Markus zijn het Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, die naar Hem toegingen om Hem iets te vragen. Daar waar Markus spreekt over Jakobus en Johannes de zonen van Zebedeüs, daar zet Mattheüs nu die moeder. 'Toen kwam tot Hem de moeder van de zonen van Zebedeüs, met haar zonen, Hem aanbiddende en begerende iets van Hem.' En die andere plaats waar Mattheüs haar dan nog een keer laat voorkomen in zijn verhaal, dat is aan het begin van de opwekkingsgeschiedenis. Dan vertelt Mattheüs, als Jezus hangt aan het kruis: 'En daar waren vele vrouwen, van verre aanschouwende, die namelijk Jezus vanaf Galilea gevolgd waren om Hem te dienen, onder welke was' – en dan worden er onder die vele vrouwen die daar van verre aanschouwende waren drie in het bijzonder genoemd – 'onder welke was: Maria Magdalena, en Maria de moeder van Jakobus, en Joses en (bij Mattheüs) de moeder van de zonen van Zebedeüs.' Daar komt zij in het verhaal van Mattheüs voor de tweede keer voor. Ook daar heeft Markus haar niet. Ook Markus noemt daar drie vrouwen te midden van al die vrouwen die daar stonden, van verre aanschouwende, maar bij Markus is het wel die Maria van Magdala, en ook die Maria de moeder van Jakobus de kleine (zegt Markus) en Joses, maar dan noemt Markus als derde: 'en Salomé'. En waar Markus als derde Salomé noemt, daar zet nu Mattheüs weer die moeder van de zonen van Zebedeüs.

En nu begrijpt u wel, dat we aan Mattheüs vragen, zijn verhaal horende: 'Wat wil je nou toch, in jouw verhaal, met die moeder van de zonen van Zebedeüs, die jij zo op die twee plaatsen in jouw evangelie laat voorkomen?' Daar zal het dus vanmorgen over gaan. Wat heeft dat te betekenen in zijn verhaal? Wat is de verkondiging die hij ons wil laten horen, als hij in zijn verhaal op die twee plaatsen deze vrouw als moeder van haar zonen laat voorkomen?

Kijk, nu zouden we natuurlijk kunnen vragen aan Mattheüs: hoe ben je aan haar gekomen? Hoe heb je haar gevonden? Wat heeft jou ertoe gebracht? Naar aanleiding waarvan? Hoe kom je er bij om plotseling van Markus en Lukas af te wijken? In heel het Nieuwe Testament komen we haar niet tegen! Hoe ben je aan haar gekomen en hoe ben je ertoe gekomen om in jouw verhaal haar op die twee plaatsen te laten voorkomen? Nou, begrijpt u wel, dan moet je natuurlijk niet zeggen: nou ja, kijk eens, Mattheüs die had nog weer een wat betrouwbaardere historische overlevering en Mattheüs die wist nog – ja, kijk, dat wist Markus zeker zo niet, dat het niet de jongens zelf zijn geweest – maar Mattheüs die wist nog uit betrouwbare overlevering dat het hun moeder is geweest die op dat moment tot Jezus kwam, begerende... Natuurlijk, zo is het niet. En het is natuurlijk ook niet zo van: nu ja kijk, Markus die noemt nou wel die drie vrouwen, die twee Maria's en die derde Salomé, maar kijk, Mattheüs die wist nog op grond van betrouwbaardere overlevering, dat die Salomé, dat was de moeder van de zonen van Zebedeüs. – Nee, natuurlijk niet, zo moet u dat niet

verklaren. Een evangelist is geen historicus en hij is geen biograaf. Hij is een verkondiger en een getuige. Nee, dat zit iets heel anders achter, dat begrijpt u allemaal wel. Hij wilde in zijn verhaal de vrouw als moeder van haar zonen ergens laten voorkomen. Daar wou hij het over hebben. En toen heeft hij deze vrouw gekozen, de moeder van de zonen van Zebedeüs. En als je nou vraagt: hoe is hij aan haar gekomen? Dan is die vraag heel makkelijk te beantwoorden. Kijk, u weet, als de jongens geroepen worden, als Jezus zijn discipelen roept om Hem te volgen – als discipelen worden ze geroepen om straks als apostelen te worden gezonden. Maar in het verhaal van Mattheüs, als ze dan geroepen worden, dat begint zo, in hoofdstuk 4 vers 17, als Hij zich gevestigd heeft in Galilea en Nazareth verlaten heeft en daar in Kapernaüm is komen wonen – u weet, ‘dat volk dat daar in duisternis is, zal een groot licht zien, en die wonen in de schaduw van de dood, hun zal een licht opgaan!’ – met dat Hij daar metterwoon zich vestigt: van toen aan begon Jezus te prediken: ‘Bekeert U, want het gaat nu gebeuren. Het is nabij. Het Rijk der hemelen is nabij.’ En het eerste wat Mattheüs dan gaat vertellen is hoe Jezus de discipelen roept om heel de weg die Hij gaat achter Hem aan te gaan en te volgen als getuigen, twee aan twee, hoort u maar: ‘Gaande langs de zee van Galilea zag Hij twee broeders, Andreas en Simon, zijn broeder, die Petrus genaamd wordt, bezig met hun netten in zee werpen, want ze waren vissers, en Hij zeide tot hen: “Kom, achter Mij! En Ik zal jullie vissers van mensen maken!” En zij, terstond, de netten verlatende, volgden Hem.’ En dan komt er een tweede gedeelte dat helemaal parallel loopt: ‘Vandaar verder gegaan zijnde, zag Hij nóg twee broeders: Andreas, de zoon van Zebedeüs, en Johannes zijn broeder in het schip met hun vader bezig met de netten in orde te brengen. En Hij riep ze. Zij terstond, het schip en hun vader verlatende, volgden Hem.’ Nou hoort u het: er is dus sprake over die zoon van Zebedeüs, en ook later van de zónen van Zebedeüs – Jakobus en Johannes de zónen van Zebedeüs – en hun vader – en ze waren in het schip met hun vader – in het verhaal der gemeente zoals het is overgeleverd is sprake van die vader en zijn zonen – welnu, dan lag het toch voor de hand dat Mattheüs zegt: nou wil ik het ook over hun moeder hebben. Als er met zoveel nadruk over de vader van deze jongens wordt gesproken, dan is er ook alle aanleiding om het nu over hun moeder te hebben. Kijk, zó is Mattheüs aan deze vrouw gekomen als moeder van haar zonen, om haar als deze moeder nu in het verkondigende verhaal te laten voorkomen.

En nu moeten we dus horen: wat heeft dat nu te betekenen? ‘Toen kwam tot Hem de moeder van de zonen van Zebedeüs mét haar zonen, Hem aanbiddende en begerende iets van Hem.’ Mét haar zonen. De moeder – toen kwam tot Hem de moeder mét haar zonen. Kijk, weet je wat je in je gehoor moet hebben? Je moet in je gehoor hebben die woorden die ik zo-even al heb laten horen. Nietwaar? Even verder gegaan zijnde zag Hij nog twee broeders in het schip met hun vader bezig met de netten in orde te brengen. En Hij riep ze. Zij, terstond, het schip en hun vader verlatende, volgden Hem. U begrijpt, ze waren in het schip mét hun vader, en als Hij ze roept: terstond het schip en hun vader verlatende volgden ze Hem en dan zijn ze niet meer in het schip met hun vader. Maar zij, die moeder, is nog wel met hén! Toen kwam de moeder van de zonen van Zebedeüs mét haar zonen. Zij niet meer in het schip met hun vader, maar zij, die moeder, nog wel met haar zonen.

Wat bezielt haar? Wat wil ze? Ach. Ach ja. Nou ja, u begrijpt, laten we dat even zeggen, het gaat natuurlijk in deze moeder om alle moeders van zonen. Zij vertegenwoordigt dé moeder. Zij is dé moeder. Wat wil ze? Ach, nou ja, kijk eens: zij heeft natuurlijk gezegd wat álle moeders zeggen: ‘Jongens, als jullie beter kunnen, zal ik (nou ja: vader en ik) je niet tegenhouden.’ Vrede in het gezin. U weet hoe leuk, leuk, leuk! Enig he. Wie weet heeft het van de week hier ergens nog in een van uw gezinnen zich afgespeeld. Wie weet heeft van de week nog één, een moeder, dat misschien nog wel

gezegd: 'Nou ja joh, echt hoor, als je beter kan...' – maar ja, dat is natuurlijk altijd de vraag he? Je weet wel wat je hebt, maar je weet nog niet wat je krijgt. Om te veranderen... Ik bedoel, als je eenmaal... Het is een leuk bedrijfje! Dat merkt u wel! Het is een leuk bedrijfje! Ja, zwaar werken, maar je bent eigen baas, en bij Markus staat dat ze nog wat dagloners hebben – ze zijn in goeden doen, het is afwisselend, er valt wat te beleven, een zekere welstand, ze hebben dan... je weet dan toch... Maar ja, dit alles verlaten, dit alles achter je laten, wat bezielt de jongens, wat gaan ze doen? Kijk, zij zal als moeder over haar jongens waken. En over hun toekomst. Als ze beter kunnen, zal ze ze niet tegenhouden maar ze zal het wel in de gaten houden. En zo, nu ze niet meer in het schip met hun vader zijn, nu is zij, die moeder, nog wel met haar zonen. 'Toen kwam tot Hem de moeder van de zonen van Zebedeüs mét haar zonen, Hem aanbidde en begerende iets van Hem.

'Toen'. Ja, laten we dat eerst goed horen. Mattheüs zegt hier met grote nadruk 'toen'. In het Grieks, degenen die Grieks kennen, die begrijpen dat daar in het Grieks staat: τότε. 'Toen'. En dat woordje, τότε, 'toen', dat is een woordje dat Mattheüs herhaaldelijk gebruikt. In het hele Nieuwe Testament komt dat woordje 159 maal voor, en van die 159 maal vindt u het 90 maal bij Mattheüs. 90 maal krijg je daar dat woord τότε, 'toen', dat woordje in zijn verkondiging te horen. En hier plaatst hij het nu. 'Toen'. Wat betekent dat, dit 'toen'? Ach, toen de Schrift zo-even gelezen werd, kon ik eigenlijk bijna mijn ontroering niet bedwingen, als je het weer hóórt. U hebt al gehoord: 'Van toen aan begon Jezus te prediken, zeggende "Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij"' in 4:17, en dan in 16:21 dan wordt dat zo weer 'Van toen aan begon Jezus Christus zijn discipelen te tonen dat Hij moest weggaan naar Jeruzalem, en veel lijden, en gedood worden, en ten derden dage opgewekt worden.' En heel dat tweede deel van het evangelie vanaf 16:21 staat in het teken van dat weggaan naar Jeruzalem. En dan wordt aangekondigd door Jezus wat daar gebeuren zal. Tot drie keer toe. De tweede keer, dan horen we: 'Hij zal worden overgeleverd in de handen der mensen, en zij zullen Hem doden, en ten derden dage zal Hij opgewekt worden.' Maar dan de derde keer dat Jezus het aankondigt, dan krijgen we volledig te horen, alles, wat daar in Jeruzalem zal geschieden. 'Zie' – u hebt het gehoord – 'Zie: wij gaan op naar Jeruzalem en de Zoon des Mensen zal worden overgeleverd aan de overpriesters en de oudsten en de Schriftgeleerden door Judas vanuit het Avondmaal, en ze zullen Hem ter dood veroordelen. En ze zullen Hem aan de volkeren, aan de gojim, aan de heidenen overleveren om Hem te bespotten en te geselen en te kruisigen.' Daar hoor je het woord klinken. 'Kruisigen. En ten derden dage zal Hij opgewekt worden.' Twee keer hoor je hier het woord 'overleveren'. Hij zal worden overgeleverd aan de overpriesters en die zullen Hem overleveren om te kruisigen. Hij zal worden overgeleverd om gekruisigd te worden. 'Toen kwam tot Hem de moeder van de zonen van Zebedeüs, met haar zonen, Hem aanbidde en begerende iets van Hem.' Hij zeide: 'Wat wil je?' 'Wat wil je?' Ze zei: 'Zeg, dat deze mijn twee zonen zitten mogen: één aan Uw rechter- en één aan Uw linkerzijde in Uw Koninkrijk.' Hij zal aan de macht komen. De grote omwenteling is ophanden. Die Revolution Gottes! Dan zullen wij het voor het zeggen hebben! En nu is ze bezig, nu het nog kán, nu het nog niet te laat is – nu is ze bezig plaatsen te reserveren voor haar twee briljante zonen. 't Zijn knappe jongens. Koppen. En flink. Leuke karaktervolle kerels. Ah! Kostelijke knapen! 't Zou zonde van die jongens zijn als ze hun carrière... Begrijpt u wel? Ja kijk, zo'n moeder he? Jongejonge, je zou toch zulke jongens... 't Zijn me toch... 't Zou toch verschrikkelijk zijn? Ja, er zouden vergissingen kunnen... Hm? 'Zeg dat deze mijn twee zonen!' Het komt ze ten volle toe! U kent ze. Ze hebben de kwaliteiten. En ze hebben de capaciteiten. Om te zitten: één aan Uw rechter- en één aan Uw linkerzijde in Uw Koninkrijk. Kijk, en... Nu kan het niet langer uitgesteld worden. Toen kwam...

begrijpt u wel? Het kan... Nu, nu het ijzer heet is moet het gesmeed worden. Wat moet je daar nou van zeggen?

Een moeder. Ik weet niet wat het is om een moeder te hebben. Het moet iets heerlijk zijn een goede moeder te hebben. Het kan ook iets verschrikkelijks zijn, een moeder. Verschrikkelijk kan het zijn. Zo'n moeder. Wat is hier aan de hand? Nu ja goed, ze bedoelt het goed, dat is duidelijk. Maar, lieve mensen, u weet het allemaal wel, juist door de allerbeste bedoelingen gebeuren er ook telkens zulke verschrikkelijke dingen. Hoe is dat nu met deze moeder? Nu moet u dus begrijpen dat we hier te maken hebben met, in het Schriftgedeelte dat we lezen, met een eenheid van compositie. Dat verband bestaat uit drie onderdelen. Eerst dus die derde aankondiging van wat geschieden zal. Dan komt dit gedeelte over die moeder. 'Toen kwam tot Hem de moeder van de zonen van Zebedeüs met... zeg dat deze mijn twee zonen!' Kijk, en in dat derde gedeelte, het gedeelte dat er dan op volgt en waar heel dit stuk mee wordt afgesloten, kijk, vanwege die twee zonen, ja, dan wil Mattheüs ook in zijn verhaal twee blinden hebben. U weet, op die plaats heeft Markus die éne Bartiméus. Maar Mattheüs die zegt: ja, nou ja, dat weet ik nou wel, van die éne Bartiméus, en later zullen ze er – prachtig, nietwaar? – blindeninstituten, 'Bartiméus', dat is natuurlijk, gelukkig dat die naam in het Nieuwe Testament voorkomt, ik bedoel, eh – maar dat weet Mattheüs ook allemaal wel, maar Mattheüs zegt: 'Hoor es, allemaal goed en wel, ik heb in mijn verhaal twéé blinden nodig.' Nou ja, kijk eens, dat is voor een evangelist als Mattheüs dan een heel eenvoudige zaak: dan maak je eenvoudig van die ene Bartiméus twee blinden. Als je ze nou nodig hebt, nou! Hoor je wel, dat is voor Mattheüs geen probleem. Dus u begrijpt het alweer: daar waar u in het parallelle verhaal van Markus die ene Bartiméus tegenkomt, daar treft u in het verhaal van Mattheüs die twee blinden aan, en u begrijpt ook wel waarom Mattheüs het nodig heeft: die moeder en die twee zonen en hun verblinding. Ze staren zich blind. Naar status. Naar macht, naar geld, naar welvaart, naar hogerop komen, topfuncties, topfunctionaris! Aan de tóp zien te komen. Heel die waanzin van topfiguren te willen zijn. Sleutelposities te willen innemen! Tonnen te willen verdienen. Wat is dat allemaal voor waanzin? Blind zijn ze. Ziende blind! En daarom heeft Mattheüs twee blinden nodig. En wat hoor je dan van die twee blinden? Ja, die houden niet op als Hij Jericho uitgaat. 'Zie, we gaan op naar Jeruzalem.' Als Hij Jericho uitgaat, dan houden die twee blinden niet op met 'Heer, ontferm U over ons! Zoon Davids! Kyrie eleison! – staat er. Kyrie! Kyrie eleison! Heer, Heer ontferm U over ons! Ontferm U! Zoon Davids!' Ze houden niet op, ze hóuden niet op. En de menigte zegt: Jonge, houd jullie mond! Wil je 'ns eerbiedig zijn? Eerbiedig! Er komt...' Hoor je wel? Ja, we zijn nou in de kerk hoor mensen, nou eerbiedig alsjeblijft, we moeten geen stennis hebben. Ja, straks dan gaat het volle leven weer, met al z'n ellende, met al z'n pijn en met al z'n hunkering en met al z'n vreugde en z'n jubel, het héle léven! Hè, maar hier: stil stil stil, kalm. Hier moet je...' En daarom die menigte ook: willen jullie eens zwijgen. Maar Jezus staat stil en die roept ze wat, en dan moet u horen. 'Wat wil je?' Het is diezelfde vraag: 'Wat wil je?' 'Zeg dat deze mijn twee zonen...!' 'Wat willen jullie dat ik je doen zal?' 'Heer, dat onze ogen geopend worden!' En terstond raakte Hij hun ogen aan en ze werden ziende en ze hoorden Hem. Dat onze ogen geopend worden! Kijk, in Jesaja 35:5, daar staat het. Daar staat in Jesaja 35:5 'Sterk de slappe handen, verstevig de knikkende knieën, zeg de versaagden van hart: "Wees sterk, vrees niet, uw God zal komen met wraak... Hij zal komen en Hij zal u bevrijden!" – dan zullen de ogen der blinden geopend worden en de oren der doven ontsloten. En dan zal de lamme springen en dan zal, dan zal de woestijn bloeien en dan zullen, en dan zal het feest zijn en dan zal alles jubelen, ja, dan – dan zullen de ogen der blinden geopend worden.' Als Mattheüs dát die twee blinden laat zeggen, dan begrijpt u dus dat zij, als ze dit roepen 'Heer, dat onze ogen geopend

worden', dan roepen ze eigenlijk: 'Laat Jesaja 35:5 vervuld worden en laat heel Jesaja 35 vervuld worden en laat dan heel de Tenach vervuld worden en laat alle beloften vervuld worden en laat Israël dan niet tevergeefs uw vertroosting hebben verwacht en op uw heil hebben gehoopt. Laat het dan nu gebeuren! Heer, dat onze ogen geopend mogen worden!'

Waarom? Waarom eigenlijk? Waarom eigenlijk? 'Ja, we willen ook nog iets zien, en vooral nu in die spannende dagen, zitten jullie allemaal naar de televisie te kijken, wij kunnen niks zien!' 'Wat wil je dan zien? Tanks? Vrrrrmmmm!!! Broem! wil je dat zien? Broem! Wil je dat zien? Wil dan al die mensen allemaal kapot zien schieten, wil je dat zien? Wil je al die waanzin zien? Wil je zien wat de Prediker allemaal zag, al dat gruwelijke dat onder de zon geschiedt, wil jij dat ook weer zien?' Dan kunnen je ogen maar beter toegesloten blijven, dan kun je maar beter niets meer zien. Als die ogen geopend worden, waaróm zullen ze geopend moeten worden, waarom anders dan om de vervulling der beloften te zien, om Uw heil te aanschouwen, Uw glorie! Dat de beloften worden vervuld en dat de toekomst des heils nu is aangebroken, om dát te mogen zien, dáárom zullen die ogen...

Kijk, en dan moeten we nog even terug naar de vorige perikoop. 'Zeg dat deze mijn twee zonen mogen zitten, één aan Uw rechter- en één aan uw linkerszijde' en die woorden moet u in uw gehoor hebben. Hij zeide: 'Gij weet niet wat ge vraagt. Kunnen jullie de beker drinken die Ik zal drinken?' Ze zeiden: Ja, we kunnen het. 'Mijn beker zullen jullie wel drinken. De lijdensbeker, de beker van de toorn Gods, de gifbeker, de verschrikkelijke beker, de doodsbeke, de dood, de dóód! De beker drinken! 'Vader, indien het mogelijk is, laat deze beker aan Mij voorbijgaan! Maar niet zoals Ik wil, maar zoals Gij...' En als Hij dan terugkomt: 'Vader, indien het dan niet mogelijk is dat deze beker aan Mij voorbijgaat, tenzij Ik hem drinke: Uw wil geschiede.' 'Kunnen jullie de beker drinken die Ik zal drinken?' 'Ja wij kunnen het.' 'Mijn beker zult ge wel drinken, maar het zitten aan Mijn rechter- en aan Mijn linkerszijde, dat staat niet aan Mij om te geven, maar dat is voor die, die het bereid is door Mijn Vader.' En weet u wat Mattheüs nu doet? Als dan Jezus gekruisigd wordt, in hoofdstuk 27:38, dan laat hij daar precies diezelfde woorden klinken in het Grieks. 'Eén ter rechter- en één ter linkerszijde.' 'Toen werden met Hem gekruisigd: twee rovers. Eén ter rechter- en één aan de linkerszijde.'

En nu gaan we naar die tweede plaats waar Mattheüs die moeder van de zonen van Zebedeüs in zijn verhaal laat voorkomen. Daar aan het begin van de opwekking, als Hij gekruisigd is: 'En daar waren vele vrouwen, van verre aanschouwende, namelijk die Jezus vanuit Galilea waren gevolgd om Hem te dienen, onder welke was: Maria Magdalena, en Maria de moeder van Jakobus en Joses, en de moeder van de zonen van Zebedeüs.' Hoe komt het dat die vrouwen daar waren, die vele vrouwen, van verre aanschouwende? Ja, dat zegt de tweede regel. Ze waren daar, van verre aanschouwende, ze waren gevolgd en ze waren blijven volgen! En ook toen de discipelen waren opgehouden te volgen en gevlucht, waren zij voortgegaan verdergegaan, blijven volgen, tot zover als ze volgen konden, tot ze niet meer verder mochten. En ja, toen waren ze daar, van verre aanschouwende, die Jezus waren gevolgd uit Galilea om Hem te dienen, onder welke waren die drie en de moeder van de zonen – en daar staat ze nu. En daar is ze nu. Ook zij, gevolgd zo ver als ze volgen kon. En ook zij nu, te midden van die vele vrouwen, van verre aanschouwende, als Jezus hangt aan het kruis. En één ter rechter- en één ter linkerszijde in Zijn Koninkrijk.

En dan gaat de tekst verder. 'Als het avond was geworden, kwam een man, een rijk man, Jozef van Arimathea, die ook een discipel van Jezus was geworden, deze ging naar Pilatus en vroeg om het

lichaam van Jezus. Toen beval Pilatus dat het gegeven zou worden en Jozef, het lichaam genomen hebbende, wikkelde het in een zuiver linnen, en hij legde het in zijn nieuw graf dat hij in de rots had uitgehouwen, en een grote steen voor de ingang van het graf gewenteld hebbende, ging hij weg.' Hij kwam, deed wat hem te doen stond, en hij ging weg. 'En daar was Maria Magdalena en de andere Maria.' Nee, nu niet meer van verre aanschouwende, maar nu zittende tegenover het graf. Die derde is er dus nu niet meer bij. Dat drietal vrouwen is nu gereduceerd tot deze twee. Maria Magdalena en de andere Maria. En in het verhaal van Mattheüs blijft het nu bij deze twee. Maria Magdalena en de andere Maria. De moeder van de zonen van Zebedeüs, te midden van de vele vrouwen, heeft niet verder mogen volgen dan tot daar waar zij – ook zij – van verre aanschouwende was toen Hij hing aan het kruis en één ter rechter- en één ter linkerzijde... 'Heer, zeg dat deze mijn twee zonen mogen zitten, één aan de rechter- en één aan de linkerzijde van U in Uw Koninkrijk!' En nu ziet ze Hem, in Zijn Koninkrijk, hangende aan het kruis, en mede gekruisigd één aan de rechter- en één aan de linkerzijde. Met Hem mede gekruisigd worden. Dát is. En nu moet zij denken aan wat Hij toen gezegd heeft: 'Gij weet dat de oversten der volken: die houden ze eronder, en de machtigen: die onderdrukken ze, maar zó, zó! is het onder u niet! Zo is het... Nee, waarom? Dat kan niet meer. Dat kán niet meer, dat kan in alle eeuwigheid niet meer. Nu Hij zich heeft vernederd. Nu Hij niet aan de top heeft willen komen, maar Knecht is geworden. En die onder u groot wil worden, zal aller dienaar zijn. En wie onder u de eerste zal willen zijn, zal aller knecht wezen, gelijk de Zoon des Mensen niet gekomen is om ook zich te laten bedienen en de grand seigneur te spelen, met veel status, en begrijpt u wel: groot doen, groot doen! En brutaal wezen! Brutaal! Maar om te dienen en zijn ziel te geven, zijn Zoon te geven, tot een losprijs voor velen.

'Zeg dat deze mijn twee zonen!' 'Wat wil je?' 'Wat wil je?' 'Wat wil je?' 'Wat wil je?' 'Wat wil ik?' 'Wat willen we?' 'Wat wil je?' 'Zeg dat deze mijn twee zonen zitten mogen, de één ter rechter- de één ter linker in Uw Koninkrijk!' 'Wat wil je?' 'Wat willen jullie dat Ik u doen zal?' 'Heer, dat onze ogen geopend worden!' 'Waarom?' 'Om Uw heil te zien! Om de vervulling van alle beloften te zien! Om het te aanschouwen met onze ogen! Uw heerlijkheid! En de toekomst van heil voor Israël en al de volkeren!' 'Heer, dat onze ogen geopend worden.' Aan het slot van die perikoop staat dat Jezus met innerlijke ontferming bewogen hun ogen aanraakte en werden ziende en ze volgden Hem. Terwijl ze opgaan naar Jeruzalem. Ze volgden. En ze hebben het gezien. Zij hebben gezien wat ook de moeder van de zonen van Zebedeüs heeft gezien toen ze daar was, van verre aanschouwende, te midden van de vele vrouwen. Ze hebben, ook zij, die twee blinden, het gezien: Hem gezien, Jezus gezien, de gekruisigde, Jezus de gekruisigde. En ze hebben het heil aanschouwd. Het goddelijk erbarmen. De heerlijkheid des Heeren. In deze uiterste verberging de openbaring van het heil en van de glorie Gods.

Ja. Er is niet tevergeefs gewacht op de vertroosting. Er is niet tevergeefs gehoopt op het heil. Het is vervuld. En dit is nu Zijn troon. En dit is Zijn koningschap. En zó is Hij koning. En zó is Hij aan de macht gekomen. En een andere macht dan deze Zijn macht, de macht van de gekruisigde, regeert er niet. Dat is wat zij, de moeder van de zonen van Zebedeüs, van verre aanschouwende, gezien heeft. Wat wij zien mogen. Kijk, door heel deze preek heen, begrijpt u wel, heeft eigenlijk geklonken – en dat blijft naklinken en zo moet u dacht ik ook straks maar naar huis gaan, met allemaal in onze harten en op onze lippen deze smeking, de smeking van de twee blinden – in deze wereld, in déze wereld! Heer, dat onze ogen geopend worden!

Amen.